

FØROYA SOSIAL-DEMOKRATUR

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BROÐURSKAPUR

Nr. 5

Lýsingarprísir fyri mnt: 12 oyru á
1. síðu, 10 oyru á 3. og 4. síðu

Leygardagin 1. februar 1947

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 2,00 + porto um fjórðingsárið

21 Árg.

JACOB E. JACOBSEN havnarmeisteri og fyrrv. lögtingsmaður DEYÐUR

Deyðsboðini av havnarmeisterar-
anum í Klakksvík, Jacob E. Jacobsen,
komu dátt við og kendust sár. Hann
hefur kortini verið sjúkligur leingi,
men ikki verri í seinastuni.

Jacobsen stóð í fullum mans-
arbeiði og var ikki meiri enn 58 ár.

Men deyðin hyggur ikki at
tonnunum. Hann tekur sum honum
stendur hugur á, valamannin eins
og óvætti.

Og Jacob E. Jacobsen var av
sonnum ein valamaður. Við deyða
hansara hava Føroyar mist ein av
snum bestu synum, ein úrvaling. Men
hann visti ikki av, at hann var tann
maður, hann var. Og tað var vakrasta
eyðkenni í hansara skaplyndi, at hann
var so ómetiliga »beskedin«. Men ein
nýttist ikki at kenna hann leingi og enn
og minni arbeida leingi saman við
honum uttan at verða greiður yvir,
at hann var ein mikil gávaður maður,
ein av skilabestu monnum.

Jacob E. Jacobsen eirdi sær ikki.
Hann nýtti sitt skil, síni evni. Fåur
maður hevur verið meiri arbeids-
samur enn hann. Og alt tað, hann
legði úr hondum var litaleyst og
merkt av ordan, sakligheit — og
reinferi.

Ein hugsjónarmaður var Jacobsen.
Hann elskaði sitt land og sitt fólk
og var borin av djúpum og reinum
tjódskaparkenslum. Hann frøddist
av heilum og heitum huga, tá ið
hann hoyrði um framstig, serliga
fyri arbeidarafjældina. Hann var av
sonnum samfelagskupaður og offráði
ein stóran part av evnum og megi
sini í samfelagsins tænastu sum
umboðsmaður fyri arbeidara- og
fiskimannastattina.

Hvussu stórt álitid hjá fjældini
var á honum sýnir, at hann hevur
verið 25 ár í sóknarstýrinum og 16
ár sitid sum sóknarstýrisformaður.
Hann hevur eisini verið valdur inn
á Føroya lögtingi. Og eg veit, at eg
eri í samljóð við bæði mótstøðumenn
sum partamenn, tá ið eg sigi, at hann
royndist sum ein av tingsins bestu
monnum. Hann var eitt satt prýði
fyri lögtingið, skilagóður, arbeids-
fúsar, sakligur og hábærsligur í

síni framfærslu, tá ið hann tók
ordid. Grundigur sum hann var,
var hann altid sterkur í stóðu síni,
í orðsins sannasta týðningi ein
álitismaður, virdur av øllum og
hámettur. Norðoyar valdomi hevur
neyvan haft betri talsmann á tingi
enn hann.

Ein av bestu vinum mínum, ein
av teim aðalbornastu monnum, eg
havi kent, er farin. Men minni
hans vil liva og vera eitt rikidomi.
Ein klókur, altid hjartaliga væl-
meinandi ráðgevari, sum ein lika
fegin vildi hoyra og fylgja.

J. E. Jacobsen var javnaðarmaður,
ið flokkurin hevur nógv at takka
fyri. Vit, hansara partamenn, ið
eftir liva, siga honum hjartaliga
tøkk fyri trútt, gott og offrandi
arbeiði. Hann bardist ikki fyri
egnan frama, men flokksins — og
var altid tann gevandi.

Persónliga havi eg ikki minni
at takka honum fyri. Hann var
vinurin uttan svik, hin sterki og
trúfasti, ið ger livid flogvari og
rikari. Eg veiti honum mína djúp-
astu virðing og tøkk.

Friður yvir minni hansara.

Í Havn, 29/1 1947.

P. M. Dam.

J. E. JACOBSENS DATA:

Føddur 22/1 1889. Sonur Joen
Jacob Jacobsen í Búdunum. Sum
smádrongur ferðaðist hann um
landid við pápa sínum, ið bygdi
ishús. Sum 13 ára gamal kom hann
í handilin hjá S. F. Hansen, har
hann var o. u. 5 ár. Kom so í
handilin hjá Óla í Skúla, tá ið Óli
byrjaði at handla, og var har til
1911. Tá ið hann var 22 ára
gamal, kom hann til Oyndarfjarðar
at stýra deildini hjá Bech og Tør-
mer. Seinri kom hann til Leir-
vikar at stýra deildini har. Kom so
aftur til Klakksvíkar at stýra
deildini á Biskupstøð. Hann gift-
ist í 1916 við Honnu Hansen,
dóttir Simun Hansen í Tung-
húsinum, og fór aftur til Oyndar-
fjarðar í somu deild. Hann keypti
sluppina »Gudrun« saman við
Gudmund Henriksen. Tá ið talan

varð um at endurnýggja flotan lótu
somu menn byggja »Polarfarið«. Seinri
læt hann saman við Dorius Hvidbro
»Sæborg« byggja. Men so komu ring
ár. Tey stóru skipinini stóðu seg
ikki. Hann mátti lata tey úr hondum.
Sitt stórsta arbeiði gjørdi J. E. Jacobsen
fyri Klakksvíkar kommunu. Hann varð
valdur inn í sóknarstýrið 1921, tók við
1. okt. 1922 og hevði soleiðis 1. okt.
sitið í 25 ár í Klakksvíkar sóknarstýri.
Í mong ár sat hann sum formaður
sóknarstýrisins, til hann í 1938 segði
formanssessin frá sær. Í fjør hevði hann
verið kassameistari í Klakksvíkar havn
í 25 ár. Í hansara tíð í sóknarstýr-
inum vórðu tvey so stór tiltøk gjørd
sum ravmagnsverkið (1931) og tann
nýggja havnin, og har hevur hann
síðani verið havnarfúti. Fyri tað í
1936 stovnaða Norðoyar javnaðarfelag
var hann fyrsti kandidatur og varð
valdur í lögtingið sum javnaðarmaður.

Tingingar um fiskisáttmálar.

Umboðsmenn fiskimanna eru í
hesum dagum í Tórshavn og tingast
við reidarar um kontraktir, og eftir
sum frættist, stendur í botni. Ein kann
finnast at, at slíkar tingingar komu
altid so seint, beint tá ið fiskiskapurin
skal byrja. Slíkt er so neyðugt fyri
allar partar — samfelagið ikki minst —
at tað greitt, at tað skuldi verið farið
til í góðari tíð.

Fiskimenn eins og arbeidarar taka
í streikubann Løgtingsins og vilja
hava tað tikið burtur. Sjálvandi er at
siga, at óhóskandi er at hava lögur
hetta bannið. Tað var lóg, sum gjørd
varð í einari óvanligari tíð, einari
kriggstíð, og

Lastvognskoyring

Anton Arge (y) Húsabrégv

Tlf. 443

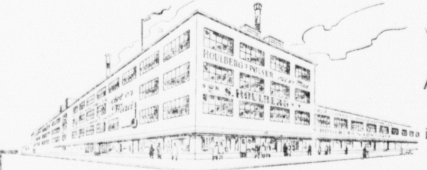
tað kenst sum eitt haft at hava
liggjandi um seg. Men um so bara
hetta bann verður burturtikið, so er
einki vunnið fyri tað. At gera verkfall
fer eingin, uttan alt er roynt, og tú
sært, at tú vinnur okkurt við verkfallið.

Fiskimaðurin vildi vist heldur
havt, at hansara avrokning varð tikin
av brutto veiðuni istaðin fyri av netto
veiðuni. Hann heldur seg hava grundir
til at hava illtanka til hesa netto
kontraktina. Har koma at standa so
nógvar út-reiðslur uppi á, sum hann
ikki dugir at kanna um. Tær minka um
úrteku hansara, og ofta heldur hann
litið og einki verður burtur úr. Fer
hann so at finnast at aftaná og skal
halda seg til síni rættindi, so verður
hann revsaður á tann hátt, at hann
sleppur ikki við aftur.

Eitt annað, sum fiskimaðurin hevur
ørsek til at gremja seg um, er minstalønin, t. v. s., hann vil
tryggja seg so, at hansara partur
ikki verður purt eingin, tá ið árið er
at enda.

Seinasta ár var jú so statt hjá
mongum fiskimanni, at vinnan sló
so heilt frá fyrri hansara part. Hann
kom t. d. heim við fullum skipi, fór
til Onglands at selja og gjørdi ein
»bumtur«, sum teir taka til.

So hava tað verið hesi skipini, ein
kann kalla »røynðarskip«. Tað eru
skip, sum roynt hava nýggjar veiðihættir.
Teir hava miseydnast ferð eftir ferð,
og manningin

Vit levera
KJOT-PYLSUR-FLESK
OG KONSERVERS
i allar bestu kvalitetum.

S. HOULBERG A/S
Umboð:
Otto Jacobsen
Vestmanna

Fedeverer - Pølser - Leverpostej og Konserverfabriker
KØBBYEN
Statiskontrol 352
KØBENHAVN